

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 153. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald04val-shoot-idm139761563400496/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

PHILEMON OG BAUCIS 153

IV^{DE} OPTRIN

BAUCIS. DE FØRIGE

BAUCIS

Nu, elskte Venner, gaaer!

5 Et lunkent Urtebad, som der i Kamret staaer,
Vil — troer mig! — være ret en Lægedom for eder.
Dets Kraft er styrkende — Gaaer, medens jeg be-
reder

Vort lille Aftenbord — Seer Venner, dette Kar
10 Med Melk, og Frugt, og Brød, er alt hvad Baucis
hat. —

Nu var jeg rundt omkring, at laane Viin til Drikke;
Men jeg undseer mig ret — thi ak, de vilde ikke —
I Morgen faaer jeg vel —

15 JUPITER
(i det han gaar bort med Mercur.)

Zeus selv velsigne dig! —

V^{TE} OPTRIN

PHILEMON OG BAUCIS

20 BAUCIS

Den Mands Velsignelse, den — ak, den smelter
mig! —

PHILEMON

Ak Baucis, er det ei en sand, en bitter Smerte,
25 Som egen Mangel gjør den Frommes ømme Hier-
te? —

Ak! — den forhindrer os, at give Hungrige
Alt det, vi undc dem, til Vederqvægelse! —

BAUCIS

30 Ja, gode gamle Ven; nu leve vi dog længe
I Hytten her; og veed ei hvad det er, at trænge —
Men nu fornemmer jeg, hvor lidet vi dog har —

PHILEMON

Veedst du da intet meer, at give dette Par? —

35 BAUCIS

Vor Høne, veedst du vel, de stial for nogle Dage.
Nu er den ene Gaas alt, hvad vi har tilbage —

O Børn! — jeg fæedte den til eders Høitids Dag —
Nu er den loved Zeus — det er den hele Sag.

PHILEMON

Gaae Baucis, lav den til! — thi denne maae de have.
Og derved bliver den for Zeus en Offer-Gave. 5
Dog skal vor lille Koe ei kalve snart igien?
Saa vil jeg bringe Zeus vor Kalv ---

BAUCIS

Min vise Ven,
Philemon, dine Raad var altid dog de beste! — 10
Jeg gaaer — men bliv du her, og vent de fromme

Aria.

Glæstet! —
Venlig, trofast understytte
Eger den forfaldne Hytte — 15
Grenen af et ringe Træ
Stivner dig, mit svage Knæ —
Men, naar Sielen vakler, raver,
Og fortumled segner hen;
Saa kan du kun styrke den, 20
Edleste blant Himlens Gaver,
Du min troe, min vise Ven! — E.

(Hun gaaer.)

VIVÉ OPTRIN

PHILEMON ALLENE 25

I Guder veed det selv, om jeg har før begiert
Meer, end det Brød, som I saa naadig har be-
skiert? —
Med skønksom Nøisomhed saae jeg, hvor over-
flødig, 30
I daglig gav mig Orm, alt hvad jeg havde nødig —
Dog tør en gammel Mand, tør han paa Gravens
Bred,
Forvoven ønske sig end en Lyksalighed? —
En, før han døer? — O Zeus! — Ei Høihed, eller 35
Ære,
Og ei min Ungdoms Kraft, er det jeg vil begiere. —
Og ei et varigt Liv — nei, gode Guder, nei! —
Døe snart! — til mine Børn er ingen anden Vei —